

У 1968 році був створений відомий «Лист-протест 139-ти», під яким стояв автограф Алли Горської, проти введення на територію Чехословаччини військ СРСР. За родиною художників почали стежити.

Аллу Горську неодноразово викликали на допити.

За участь в акціях протесту в 1965-68 роках проти розправ над українськими правозахисниками була знову виключена зі Спілки художників.

Квартира Горської у Києві стала своєрідним притулком для політичних в'язнів.

Тут зупинялися після відсидки колишні вояки УПА, ті ж шістдесятники.

Горська Алла Олександрівна убита у віці 41 рік **28 листопада 1970 року** у м. Василькові.

Похована Горська 7 грудня 1970 року на Берковецькому кладовищі міста Києва.

Могила Алли Горської

Увічнення пам'яті Алли Горської.

□ Ім'ям художниці названі вулиці у Києві та Львові;

□ меморіальні дошки встановлено на будинку в м. Києві, де Горська жила більше 25 років і на будинку у м. Василькові.

Бібліографія:

Квітка на вулкані: Алла Горська [Текст] / упоряд. Людмила Огнева. – Донецьк : Норд Комп'ютер, 2011. – 336 с., іл.

Крупник, Л. Особистість проти системи [Текст] : [кому заважала Алла Горська?] // Український тиждень. – 2019. – 13 черв. (№ 23). – С. 52-54.

Орлова, Є. Г. Жінки в історії українського мистецтва // Мистецтво в школі. – 2011. – № 3. – С. 2-6.

Черкаська, Ганна. Світла душа Алли Горської [Електронний ресурс] / UA. Modna. Статті / Люди. – Електрон. текст. – Режим доступу: <https://uamodna.com/articles/svitla-dusha-ally-gorsjkoji>, вільний (дата звернення: 19 вересня 2014). – Назва з екрана. – Мова укр.

ШАНОВНІ ДРУЗИ!!!

Додаткову інформацію про Аллу Горську Ви можете знайти в нашій бібліотеці.

Контактна інформація:

02166, м. Київ,
вул. Курчатова 9/21
тел. для довідок 519-89-80
e-mail: bibliotekakuchera@ukr.net

Чекаємо на Вас:

понеділок-четвер:
з 11-00 до 19-00
п'ятниця, неділя: з 11-00 до 18-00
субота: вихідний
останній понеділок місяця – санітарний день

Буклет створений за матеріалами фондів бібліотеки та Інтернет ресурсів

Централізована бібліотечна система
Деснянського району
м. Києва

Бібліотека ім. В. Кучера

Горська Алла Олександрівна

18.09.1929 – 28.11.1970 рр.

Б У К Л Е Т

за проектом
«Бібліотека як освітній простір»

Київ, 2019

Шановні Деснянці!

Пропонуємо Вашій увазі буклет, присвячений **90-річчю від дня народження Алли Олександрівни Горської**, української художниці, дисидентки, активної учасниці українського правозахисного руху 60-х років і однієї з найяскравіших творчих особистостей покоління «шістдесятників».

Я працюю щоб було
мистецтво сучасне,
українське, яке
представляє свій народ.

із листа Горської до
Опанаса Заливахи

Алла Горська народилася **18 вересня 1929-го року** у впливовій на той час сім'ї.

Її батько Олександр Валентинович Горський був директором спочатку Ялтинської, а потім Ленінградської та Київської кіностудій. Батько в родині був авторитетом.

З матір'ю у Алли відносини були дуже близькі. Вони разом пережили дві блокадні зими у Ленінграді, підтримували одна одну по смерті брата Арсена, який загинув на фронті.

До Києва сім'я Горських переїхала наприкінці 1943 року.

З 1946 до 1948 року Горська вчилася в Київській художній школі ім. Т. Шевченка, закінчила навчання на «відмінно», отримала золоту медаль.

У 1948 році вступила на факультет живопису Київського художнього інституту. По закінченні навчання працювала за фахом, створюючи твори станкового і монументального живопису.

Творчий шлях

В суспільній пам'яті Алла Горська – людина з натхненного та буремного шістдесятництва. Та попри все, у першу чергу Алла Горська була художницею.

Її творчість ґрунтувалась на традиціях київської академічної школи, народному мистецтві, українському авангарді 1920-х, бойчукізмі, глибокому знанні світових мистецьких напрямів.

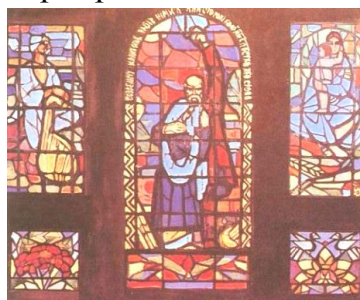
Вона авторка численних художніх творів: «Автопортрет з сином» (1960), «Портрет батька» (1960), «Абетка» (1960), «Біля річки» (1962-1963). «Портрет В. Симоненка» (1963) «Дерево життя», «Земля» та ін. Створювала декорації до спектаклів.

Картина Земля

В 1964 році Горська з художниками клубу «Сучасник» створила в Київському університеті вітраж «Шевченко Мати».

Вітраж був знищений адміністрацією університету. Скликана комісія кваліфікувала його як ідейно ворожий. Аллу Горську і Людмилу Семикіну виключили зі Спілки художників, щоправда, через рік відновили

Підпілля та протест

БИРЖЕВОЙ
ЛИДЕР

У мене нема ніяких ілюзій. Хочуть - віднімуть ім'я, хочуть - одкруть голову, хочуть - помилують. Для них наше життя - дрібниця, не варта уваги. Втоплююсь, проте, головне - аби душа не сивіла.

На початку 60-х років у Києві організували Клуб творчої молоді «Сучасник» під головуванням режисера Леся Танюка.

Клуб поділявся на п'ять секцій за інтересами: письменницька, художня, музична, кіно, театральна.

До клубу входили художники: Алла Горська і її чоловік Віктор Зарецький, Опанас Заливаха, Людмила Семикіна, Галина Севрук та ін.

Тут з подачі Алли Горської дисиденти заговорили українською.

Сама ж вона почала брати уроки української мови та запоем читала літературу з історії України.

Разом із Василем Симоненком і Лесем Танюком відкрила місця поховання розстріляних в НКВС на Лук'янівському і Васильківському кладовищах, у Биківні (1962-1963), про що вони заявили в Київську міськраду («Меморандум № 2»).

Після цього Василь Симоненко був жорстоко побитий, унаслідок чого помер у 1963 році.

1965 рік став для Горської початком діяльної участі в русі опору, коли було заарештовано багатьох її друзів і знайомих.

Вона надіслала заяву прокуророві УРСР з приводу арештів, матеріально й морально підтримувала родини політв'язнів, листувалася з ними, відвідувала їх у в'язниці.